

عنوان مقاله:

ارزیابی انتقادی آموزش برای اهداف توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

امیرحسین بخشی - کارشناسی تربیت بدنی، دانشگاه شهید بهشتی مشهد

ابوالفضل تقیان - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد قاین

زینب تقی زاده مقدم - کارشناسی زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید هاشمی نژاد مشهد

رضوانه حجتی زاده - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان بنت الهدی صدر فردوس،

محمد صالح مکاریان - کارشناسی آموزش زیست شناسی، دانشگاه فرهنگیان شهید بهشتی مشهد

خلاصه مقاله:

با تکیه بر اهداف توسعه هزاره، آموزش برای توسعه پایدار (ESD) و آموزش برای اهداف توسعه پایدار (ESDG) ایجاد شد. علیرغم تمایل بسیاری از موسسات آموزشی در سراسر جهان برای پذیرش SDG ها، با توجه به افزایش چالش های پایداری، این مقاله این سوال را مطرح می کند که آیا ESGD به عنوان «آموزش برای آینده» مطلوب است یا خیر. بسیاری از چالش های مشخص شده توسط SDGs قرار است با رشد اقتصادی «شامل» یا «پایدار» حل شوند، با این فرض که رشد اقتصادی می تواند به راحتی از مصرف منابع جدا شود. با این حال، هژمونی کنونی پارادایم پایداری از طریق رشد در واقع نابرابری ها و فشار بر منابع طبیعی را افزایش داده و از دست دادن تنوع زیستی، تغییرات آب و هوایی و تنش های اجتماعی ناشی از آن را تشدید کرده است. با حمایت غیرقابل انکاس از رشد، به دور از به چالش کشیدن وضعیت موجود، SDGs و در نتیجه ESGDs، ادامه بهره برداری از محیط زیست را چشم پوشی می کنند، میلیون ها گونه را از حق شکوفایی خود محروم می کنند و نسل های آینده را فقیر می کنند. این مقاله آگاهی بیشتری از پارادوکس های توسعه پایدار ایجاد می کند و آموزش پایداری را از طریق نمونه های مختلف آموزش جایگزین که بر اخلاق سیاره ای و رشد مجدد تأکید دارد، تشویق می کند. جایگزین ها عبارتند از یادگیری بومی، آموزش محیط زیست، آموزش بوم محور، آموزش برای اقتصاد دایره ای و حالت پایدار، توانمندسازی و رهایی.

کلمات کلیدی:

آموزش انتقادی، توسعه پایدار، یادگیری بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1980759>

